

Bij het opruimen

*Bij de pensionering van Martine van Dam,
humanistisch raadvrouw*

Hij is er opeens
de laatste, allerlaatste werkdag.
Je schoont je computer op
ruimt foto's van het prikbord.

Kijk mevrouw hoe heet zij ook alweer
showt brede lach
en een gebakje voor de lens – nu meer dan tien jaar.
En hij, oude kroegbaas uit de Jordaan,
slaat aimabel brede armen
om twee zusters in oranjetenue.

En zij wat schuw, hij onopvallend en zacht,
zij met die aanstekende lach.
En zij, hij, zij, hij, zij en zij die verlangde
hij te zijn en hij, zij. Een archief
aan gezichten, een stroom aan zo velen,
aan zoveel, soms te veel.

De kamerplant
in het donkerste hoekje naast het bureau
gaat ook mee naar huis.

Eric de Rooij